

ikke stille sig op på talerstolen og bede mig om at tage stilling til noget, jeg ikke har set. Det er da en noget speciel fremgangsmåde.

Kl. 16.00

Så spørger hr. Keld Albrechtsen mig, om jeg ikke vil tage stilling til de ting, der er sket i bestyrelsen. Nu er det jo ikke mig, der har stillet den her forespørgsel, og hr. Keld Albrechtsen har overhovedet ikke nævnt bestyrelsen i forespørgslen, så skulle jeg stå her og tale om bestyrelsen? Nu mener jeg, at hr. Keld Albrechtsen må blive enig med sig selv om, hvad det er, han vil have diskuteret her. Der er stillet to spørgsmål, nemlig om evalueringer og om forskningen.

Hr. Keld Albrechtsen har ikke kunnet klare det ene spørgsmål, nemlig hvad forskning er, og så vil hr. Keld Albrechtsen have mig til at snakke om noget andet, nemlig om bestyrelsen, ja, nu kører vi altså lidt rundt. Jeg skal ikke bruge ordet forplumring her. Men det gjorde hr. Keld Albrechtsen.

Så vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen: Næh, det er ikke mig, der har opfundet miljøøkonomi, det har været der i lang tid, det er bare ikke blevet brugt operationelt. Hr. Jørn Jespersen ved lige så godt som jeg, hvad der kom ud af Det Strategiske Miljøforskningsprogram. Der har siddet en masse mennesker og forsket i noget, der stort set ikke er blevet anvendt til noget som helst. Der er lavet fine bøger, fine rapporter.

Næh, det, der er sket med Institut for Miljøvurdering, er da i det mindste, at der er kommet en debat i gang om de rapporter, som Institut for Miljøvurdering har lavet. Der har aldrig nogen sinde, så vidt jeg ved, været en debat om de projekter, man har lavet i Det Strategiske Miljøforskningsprogram, hvor man netop kombinerer miljø og økonomi. Er det ikke lidt tankevækkende?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg har et par gange spurgt til evalueringen fra panelet. Det har hr. Vesselbo ikke ønsket at svare på, så nu tillader jeg mig at stille et andet spørgsmål, vel vidende at så skal jeg nok også forsøgsvis sættes på plads på en lidt skolemesteragtig facon, men det må jeg forsøge at leve med.

Når nu vi diskuterer Institut for Miljøvurdering, Lomborginstituttets arbejde, muligheden for, at de lever op til de forpligtelser, de er pålagt, så synes jeg da bestemt ikke, at det er irrele-

vant at tage noget med, som fremkom i sidste uge, som af gode grunde ikke kunne være med i forespørgslen, da den er stillet for en måned siden, nemlig det forhold, at vi nu har en bestyrelse, der stort set er ikkeeksisterende.

Der er kun to ud af syv medlemmer tilbage, og de tre medlemmer, der er gået i protest og har smækket med døren, er dem, der er udpeget af forskningsrådene, og som ifølge tidligere svar fra ministeren netop skulle være garanter for den faglige kvalitet. Det er så slemt, at flere af formændene for de forskellige forskningsråd er ude at problematisere, om man overhovedet kan finde nogen, der vil træde ind i arbejdet, for man ved ikke, hvad det er, de skal lave, og alt er vældig usikkert.

Jeg vil gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo, om Venstre mener, at den debat er noget, der styrker Institut for Miljøvurderings troværdighed, om man har tænkt sig at tvinge forskningsrådene til at udpege nogen til at sidde i bestyrelsen, og så vil jeg gerne nu for femte gang bede ministeren gå op og forklare, hvor de 2 mio. kr. kommer fra, som tilsyneladende skal finansiere den her mytiske konference.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen tak til hr. Vesselbo for at erkende, at miljøøkonomi og det at få mest miljø for pengene ikke er noget, den nuværende regering har opfundet, men det har nok været første gang, det er blevet brugt til at skære så massivt ned på miljøet, som vi har set under den nuværende regering.

Men hvis vi skal prøve at lave en konstruktiv debat, så vil jeg gerne medgive, at de rapporter, der kom under Det Strategiske Miljøforskningsprogram, ikke vakte meget offentlig debat. Jeg tror, de blev brugt ganske flittigt i videnskabelige, politiske kredse, det kan man diskutere, og jeg har ikke nogen præcis opgørelse af det. Det var mit indtryk. Men det er rigtigt, at de ikke vakte den store offentlige debat, bl.a. jo fordi de var meget saglige, og jeg har aldrig hørt nogen videnskabelig kritik af dem.

I modsætning til dem, der kommer fra Institut for Miljøvurdering, de har vakt debat, det medgiver jeg, men de har jo især vakt debat, fordi de er blevet angrebet for deres manglende videnskabelighed og for deres uredelighed i den brede offentlighed.

Derfor synes jeg, at opgaven må være, hvis man ønsker at styrke miljøøkonomien, at få en